

Anexa nr. 1

I.10. Citări ale publicațiilor candidatului în cărți, capitole de cărți sau volume, publicate la edituri cu prestigiu internațional sau cu prestigiu recunoscut în domeniul științelor juridice (nu se iau în considerare autocitățile):

C.C. Dinu, Norme de procedură civilă, Ed. Universul Juridic, București 2009, ISBN 978-973-127-194-1 citare la pag. 139 cu privire la „propunerea unui alt reper pentru a stabili competența instanțelor să judece căile de atac și anume, data pronunțării hotărârii și data declarării căii de atac”;

M. Condoiu, Procesul civil. Forma, materia și metoda, Ed. C.H. Beck, București 2009, ISBN 978-973-115-551-7 citare la pag. 307 cu privire la „Reglementarea anterioară Legii nr. 219/2005 lasă loc de interpretări referitor la posibilitatea debitorului de a ataca încheierea de admitere a investiției cu formulă executorie”;

M.Piperea, Noul Cod de procedură civilă, Ed. C.H. Beck, București 2012, ISBN 978-606-18-0075-9 citare la pag. 51 cu privire la „Art. 42 NCPC (...) Textul de lege nu își găsește aplicare nici în situația în care judecătorul ar respinge o probă solicitată de parte, o excepție procesuală sau pronunță a încheiere premergătoare”, citare la pag. 51 cu privire la „Art. 42 NCPC (...) dacă judecătorul, soțul său, ascendenții sau descendenții lor sunt creditori, debitori sau garanți ai uneia dintre părți, întrucât ar putea exista interesul, după caz, de a mări solvabilitatea acelei părți, de a favoriza interesele propriului creditor spre a obține unele concesiuni de la acesta, de a împiedica o eventuală chemare în garanție; dacă judecătorul sau una dintre persoanele indicate mai sus este donator al uneia dintre părți, etc.”, citare la pag. 62 cu privire la „Art. 52-53 NCPC (...) S-ar fi impus și reglementarea situației în care încheierea prin care s-a admis abținerea și recuzarea nu cuprinde nici o mențiune cu privire la actele îndeplinite în cauză până la acel moment. Apreciez că în acest caz, se va păstra soluția oferită de doctrină în sensul refacerii tuturor actelor”, citare la pag. 68 cu privire la „Art. 58 alin. (2) și (3) NCPC valorifică în mare proporție regulile instituite de art. 42 și art. 43 alin. (1) C.proc.civ din 1865, cu observația că modificările privesc mai mult latura terminologică. În acest context, se cuvin valorificate contribuțiile doctrinare anterioare în materie”;

M.Piperea / S.Popescu, Noul Cod de procedură civilă, Ed. C.H.Beck, București 2012, ISBN 978-606-18-0075-9 citare la pag. 74 cu privire la „Art. 61 NCPC – Instituția participării terților la judecată este remediul lipsei opozabilității erga omnes a acțiunilor civile, în marea lor majoritate. În consecință, scopul acestor prevederi este de a face opozabilă o hotărâre judecătorească și față de alte persoane”, citare la pag. 74 cu privire la „Art. 49 C.proc.civ din 1869 (...) După cum în mod corect s-a constatat în doctrină, aceste denumiri nu eram exacte, întrucât terțul trebuia să justifice întotdeauna un interes propriu, indiferent de felul intervenției, având în vedere că interesul reprezintă o condiție esențială pentru exercitarea oricărei forme corecte de manifestare a acțiunii civile, deci și a intervenției”, citare la pag. 75 cu privire la „Prin

urmare, întreaga reglementare accentuează necesitatea existenței interesului în cazul ambelor feluri de intervenție voluntară”, citare la pag. 75 cu privire la „Dispozițiile cuprinse în art. 61 nu limitează formularea cererii la anumite materii. Cu toate acestea, după cum s-a arătat în doctrină, trebuie să menționăm că cererea este inadmisibilă în litigiile cu caracter personal”, citare la pag. 77 cu privire la „Art. 62 NCPC (...) Scopul fixării acestui termen constă în faptul că este posibil ca terțul să afle destul de târziu de procesul început în care ar avea interesul să intervină, cu atât mai mult cu cât declanșarea procesului civil nu este supusă unor formalități de publicitate, prevăzute de lege”, citare la pag. 91 cu privire la „Art. 72 NCPC (...) În consecință, în cazul în care cel de-al doilea chemat în garanție ar dori să cheme în garanție la rândul său o altă persoană, va trebui să se îndrepte pe cale principală împotriva acestei persoane”, citare la pag. 75, „Art. 73 NCPC (...) După cum s-a statuat și în doctrină, rațiunea pentru care legiuitorul a stabilit două termene – după cum este vorba despre reclamant sau despre pârât – este aceea că pârâtul cunoaște pretențiile reclamantului încă de la comunicarea cererii de chemare în garanție a unei persoane; în schimb, reclamantul poate să constate necesitatea chemării unei terțe persoane în garanție în urma susținerilor pârâtului făcute prin întâmpinare, prin cererea reconvențională sau pe parcursul judecății”, citare la pag. 93 cu privire la „Art. 74 NCPC (...) Necesitatea suspendării este tocmai consecința legăturii puternice existente între cele două cereri, întrucât judecarea cererii de chemare în garanție depinde de soluția ce se va da în cererea principală”, citare la pag. 94 cu privire la „Art. 75 NCPC (...) După cum s-a statuat și în doctrină, întrucât legea nu prevede expres, pârâtul nu este obligat să îl arate pe adevăratul titular al bunului”, citare la pag. 99 cu privire la „Art. 78 NCPC (...) În doctrina anterioară s-a afirmat că judecătorul nu are nici posibilitatea de a introduce, din proprie inițiativă, un terț în proces, neexistând niciun text de lege care să îi confere acest drept”, citare la pag. 102 cu privire la „Art. 80 NCPC (...) Cu privire la reprezentarea juridică, s-a spus în doctrină că aceasta este în realitate o formă de reprezentare legală, deoarece izvorul împuternicirii de reprezentare este tot legea, instanța neputând să numească un astfel de reprezentant decât în cazurile expres prevăzute de lege”, citare la pag. 103 cu privire la „Art. 81 NCPC (...) După cum s-a reținut și în doctrina anterioară, în privința reprezentanților avocați, apreciem că nu este aplicabilă condiția existenței unui mandat special pentru efectuarea actelor de dispoziție, atâta vreme cât, în contractul de asistență juridică încheiat cu respectarea dispozițiilor Legii 51/1995, există clauză expresă prin care avocatul este împuternicit să efectueze actele procesuale de dispoziție”, citare la pag. 116 cu privire la „Art. 92 NCPC (...) S-a susținut că procurorul este un reprezentant *sui generis* al părților în proces, însă această teză nu a fost primită”, citare la pag. 116 cu privire la „Art. 92 NCPC (...) De asemenea, s-a considerat că procurorul este parte în proces atunci când inițiază acțiunea civilă și participant atunci când intervine într-un proces deja început”, citare la pag. 116 cu privire la „Art. 92 NCPC (...) Cea mai răspândită opinie este cea potrivit căreia procurorul este parte în proces. În sprijinul acestei opinii, venea așezarea de către legiuitor a dispozițiilor art. 45 C.proc.civ din 1985 referitoare la participarea procurorului în procesul civil în titlul referitor la părți”, citare la pag. 118 cu privire la „Art. 92 NCPC (...) De asemenea achiesăm la opinia exprimată în doctrină conform căreia, în cazurile prevăzute expres de text, procurorul poate exercita și acțiunile cu

caracter strict personal, legea neprevăzând nici o limitare în acest sens”, citare la pag. 119 cu privire la „Art. 92 NCPC (..) După cum s-a reținut în doctrină, pe parcursul executării silite, procurorul poate, de asemenea, să exercite contestația la executare, cererea de întoarcere a executării silite în condițiile art. 92 alin. (1) NCPC, mai poate pune concluzii în contestațiile la executare introduse de părți sau de terți, în cererile de întoarcere a executării introduse de părți.”

M. Tăbârcă, Drept procesual civil. Vol. II – Procedura contencioasă în fața primei instanțe. Procedura necontencioasă judiciară. Proceduri speciale, Ed. Universul Juridic, București 2013, ISBN 978-973-127-916-9 citare la pag. 693 cu privire la „... se poate cerere instituirea sechestrului asigurător nu numai atunci când în procesul principal este analizat fondul raportului juridic, ci și dacă este promovată o cerere pentru emiterea ordonanței de urgență”, citare la pag. 696 cu privire la „ judecata cererii de sechestrul asigurător se face fără citarea părților – tocmai pentru ca debitorul să fie surprins, astfel încât să nu-și poată diminua averea -, de urgență și se pronunță o încheiere ce poate fi pusă în executare silită de îndată”, citare la pag. 697 cu privire la „ sechestrul bunurilor este făcută de către executorul judecătoresc”, citare la pag. 704 cu privire la „ condițiile în care poate să fie înființat sechestrul judiciar sunt înscrise în art. 972”.

G. Boroș (coord.), O. Spineanu-Matei, A. Constanda, C. Negrilă, V. Dănilă, D.N. Teohari, G. Răducan, D.M. Gavriș, Fl. G. Păncescu, M. Eftimie, Noul Cod de procedură civilă. Comentariu pe articole, Vol II. Srt. 527-1133, Ed. Hamangiu, București 2013, ISBN 978-606-678-577-8 citare la pag. 492 cu privire la „ cererea de încuviințare a măsurii asigurătorii ... putea trece la executarea silită a titlului însuși”, citare la pag. 520 cu privire la „persoana interesată în instituirea sechestrului judiciar poate fi nu numai reclamantul din litigiul de fond, dar și pârâtul ori chiar terțul intervenient, dacă bunul nu se găsește în stăpânirea părții care cere înființarea măsurii asigurătorii”.

M. Fodor, Drept procesual civil. Teoria generală. Judecata în primă instanță. Căile de atac. Mijloace procesuale de asigurare a unei practici judiciare unitare. Proceduri speciale. Arbitraj, Ed. Universul Juridic, București 2014, ISBN 978-606-673-514-8 citare la pag. 33 cu privire la „ voința părților și cea a judecătorului sunt limitate de dispoziții constituționale și legale care, în general, sunt de ordine publică”, citare la pag. 33 cu privire la „formele prescise au rolul de a ordona activitatea judecătorilor și a organelor auxiliare justiției și, totodată, de a disciplina activitatea justițiabililor”, citare la pag. 37 cu privire la „ art. 1365 C. civ. prevede că instanța civilă nu este legată de dispozițiile legii penale și nici de hotărârea definitivă de achitare sau de încetare a procesului penal...”, citare la pag. 173 cu privire la „ semnificația noțiunii de instanță trebuie stabilită în raport de textul legii, de titlul, capitolul, secțiunea în care este inclus, deoarece...primele sensuri au în vedere competența, iar ultimul sens menționat se referă la organizare judiciară”, citare la pag. 176 cu privire la „constituirea instanței înseamnă alcătuirea ei complexă, cu toate organele și persoanele cerute de lege, adică participarea alături de judecători, a greșierului, a magistratului-asistent la I.C.C.J., a procurorului, precum și a asistenților judiciari în conflictele de muncă și asigurări sociale”, citare la pag. 222 cu privire la „valoarea obiectului cererii reprezintă un criteriu de delimitare a competenței între judecătoria și

tribunal în situația în care criteriul naturii raportului juridic dedus judecății este insuficient”, citare la pag. 534 cu privire la „ în această ipoteză «partea va putea solicita repunerea în termen, arătând că nedepunerea contestației în termen de datorează unui motiv temeinic justificat neimputabil ei, respectiv neredactarea hotărârii și, implicit, necomunicarea acesteia, în limita termenului de un an prevăzut de lege»”, citare la pag. 543 cu privire la „ dacă revizuirea se întemeiază pe dispozițiile art. 509 alin. (2) C. pr. civ., potrivit cărora pot face obiectul revizuirii și hotărârile care nu evocă fondul, pentru motivele expres prevăzute acolo, instanța competentă să soluționeze această cale extraordinară de atac va fi instanța în fața căreia s-a produs împrejurarea care constituie motiv de revizuire”, citare la pag. 545 cu privire la „cererea de revizuire se soluționează potrivit dispozițiilor procedurale aplicabile judecății finalizate cu hotărârea atacată [art. 513 alin. (1) C. pr. civ.]. Prin urmare, se vor aplica, după caz, regulile de la judecata în primă instanță sau de la judecata în apel ori în recurs”, citare la pag. 625 cu privire la „ sechestrul asigurator (Art. 951-968), poprirea asiguratorie (art. 969-970) și sechestrul judiciar (art. 971-976)”, citare la pag. 625 cu privire la „în raport cu acțiunea (cererea) principală, măsurile asiguratorii au un caracter accesoriu”.

G. Boroî, M. Stancu, Drept procesual civil. Ed. a 2-a, revizuită și adăugită, Ed. Hamangiu, București 2015, ISBN 978-606-27-0324-0 citare la pag. 163 cu privire la „ în cadrul competenței materiale, în general, se distinge între competența materială funcțională ... și competența materială procesuală...”, citare la pag. 446 cu privire la „de asemenea, nu sunt terți nici creditorii chirografari ai părților, când invocă drepturi ale debitorului lor”, citare la pag. 502 cu privire la „ prezumțiile legale sunt stabilite prin norme juridice care nu pot fi interpretate extensiv”, citare la pag. 504 cu privire la „în cazul anumitor prezumții legale, proba contrarie poate fi făcută numai prin anumite mijloace de probă [...] sau numai de anumite persoane [...] ori numai în anumite condiții [...]”, citare la pag. 697 cu privire la „în literatura de specialitate, s-a arătat că, în ipoteza în care au fost neregulat îndeplinite atât procedura de citare pentru termenul când a avut loc judecata, cât și procedura de comunicare a hotărârii ori când termenul de apel sau de recurs curge de la pronunțare [...], contestația în anulare este inadmisibilă [...]”, citare la pag. 698 cu privire la „ nu pot face obiectul contestației în anulare hotărârile cu privire la care legea suprimă în mod expres această cale de atac [...] sau prevede că acestea nu sunt supuse niciunei căi de atac”, citare la pag. 704 cu privire la „eventuala omisiune a instanței de recurs de a analiza un atare motiv de recurs nu va putea fi încadrată în motivul contestației în anulare prevăzut de art. 503 alin. (2) pct. 1 C.proc.civ., ci, dacă sunt întrunite și celelalte condiții prevăzute de lege, în cel reglementat de art. 503 alin. (2) pct.3 C.proc.civ.”, citare la pag. 707 cu privire la „ în literatura de specialitate s-a făcut în mod constant deosebirea între motivele de casare și argumentele arătate în sprijinirea acestor motive”, citare la pag. 708 cu privire la „ procedura completării [...] este exclusă în cazul în care instanța de control omite să soluționeze o cerere de recurs formulată în cauză”, citare la pag. 709 cu privire la „legea impune ca acela care formulează o contestație în anulare să indice în același timp toate motivele de contestație care ar justifica cercetarea și admiterea căii de atac, sub sancțiunea inadmisibilității unei contestații în anulare ulterioare, chiar dacă motivul de contestației ar fi diferit și invocat în termenul prevăzut

de lege”, citare la pag. 709 cu privire la „dacă hotărârea definitivă este redactată înăuntrul termenului de 1 an, dar nu s-a comunicat părții, aceasta are obligația ca, în limita unui an de la rămânerea definitivă a hotărârii, să obțină o copie a acesteia pentru a formula în termen contestația în anulare”, citare la pag. 714 cu privire la „referitor la regula judecării contestației în anulare potrivit regulilor procedurale aplicabile judecării finalizate cu hotărârea atacată, aceasta nu are în vedere aplicarea procedurii filtrului din recurs, atunci când obiectul contestației îl constituie o hotărâre a ICCJ, deoarece, prin ipoteză, această procedură a fost parcursă, iar recursul soluționat prin hotărârea atacată pe calea contestației a fost declarat admisibil”, citare la pag. 726 cu privire la „situațiile în care se constată că înscrisul este simulat sau clauzele acestuia nu corespund voinței reale a părților, fiind necesară interpretarea înscrisului, nu deschid calea revizurii, deoarece, deși, și în aceste ultime două ipoteze, în fapt înscrisul nu corespunde realității, totuși acesta nu este rezultatul săvârșirii unei infracțiuni de fals”, citare la pag. 726 cu privire la „, având în vedere rațiunea dispoziției legale menționate, respectiv protecția celui acuzat de săvârșirea infracțiunii prin asigurarea dreptului său la apărare, apreciem că citarea acestuia se va face ca atare, ca persoană căreia i se impută săvârșirea infracțiunii”, citare la pag. 727 cu privire la „, trebuie reținut că legea nu impune ca judecătorul sancționat disciplinar să fii fost și cel care a soluționat cauza”, citare la pag. 734 cu privire la „, încălcarea să fi produs consecințe grave, iar acestea să continue să se producă”, citare la pag. 735 cu privire la „, în literatura de specialitate s-a apreciat, însă, în mod just, că data care trebuie luată în considerare pentru admisibilitatea revizurii este data la care decizia Curții Constituționale este publicată în Monitorul oficial”, citare la pag. 740 cu privire la „, dacă este atacată o hotărâre dată în recurs de Înalta Curte de Casație și Justiție, nu se vor aplica reguli speciale privitoare la procedura filtrului, deoarece sunt incompatibile cu dispozițiile speciale ale art. 513 alin. (3) C. proc.civ. În plus, trebuie avut în vedere faptul că, prin ipoteză, recursul în care a fost pronunțată hotărârea supusă revizurii a trecut deja de procedura filtrului”, citare la pag. 781 cu privire la „, toate măsurile provizorii luate produc efecte doar până la soluționarea procesului de fond privind desfacerea căsătoriei”.